

NMG, v. 177: *Mundicias odit sordens, nisi sordida rodit.*

NMG, vv. 192 f.: *Affectantem te licium dea castior odit. // Vultur ob hoc miseri iecur insaciabile rodit.*

Theophilus, v. 270: *quo se mens rodit male conscia, quam deus odit.*

NMG, vv. 208 f.: *Ut, si centenis uti detur mihi linguis, // Non ea carminibus valeam depromere dignis.*

Theophilus, vv. 105 f.: *... si ferrea lingua, // mille sonent ora, restabunt deteriora.*

NMG, v. 332: *... Cum superis vere regnum sit dignus habere.*

Theophilus, vv. 411 f.: *Inquit ad hec: etiam, mea domna piissima, vere // Nequaquam dubito sic se, quae dicis, habere.*

NMG, vv. 1–3: *Forte die quadam solus residens meditabar, // Quam varie mea mens ad quam varia traheretur, // Hinc mundi curis, hinc illecebris ageretur.*

Theophilus, vv. 370–372: *Sic miser exsoluens raptum sic mente reuoluens, // decussis curis mundi, rebus perituris, // gaudia munda, delectamenta profana ...*

Theophilus, v. 546: *Forte dies sollempnis erat, ...*

NMG, vv. 35–37: *Quid deceat, quid non, quid iustum quidve profanum, // Quid verum, quid non, non est discernere vanum; // Quid celum voluat, terram sistat, meditantur;*

Theophilus, vv. 126–129: *secum consultat, secum semper meditatur, // quae uia, quod studium, quo possit ad ista redire. // sed quid agat? quo se uertat? preciumue precesue // afferat? ...*

NMG, vv. 210 f.: *„Accipe“, Phebus ait, „de sponso Philologie, // De fumo lucem quem dat scola philosophie.“*

NMG, vv. 12–14: *Occurrit menti consolans Philosophia // Et lyra Phebea seu Panos fistula dia. // Ocia, torporem solet ista secunda fugare.*